

[Christmas Møller.]

naturligvis villige til, saaledes som vi har erklæret det tidligere, at gøre Indrømmelser overfor de andre Partier; thi Indrømmelser maa hvert enkelt Parti gøre i en Situation som den nuværende.

Jeg slutter med at sige til Regeringen, som jeg synes i saa overordentlig høj Grad har været passiv gennem de senere Maaneder overfor Tidens Vanskeligheder, at det maa være Regeringens Opgave at søge at samle Kræfterne i Fortsættelse af det Arbejde, der i de sidste Dage er gjort, om en fælles Ordning. Jeg haaber, at Regeringen gennem de Svar, der gives her og i Udvalget, vil gøre en væsentlig Indsats for, at det danske Folk i denne den vanskeligste økonomiske Situation, som Landet nogen Sinde har staaet overfor, kan føle sig som eet Folk.

Niels Frederiksen: Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller begyndte sin Tale med at sige, at jeg ved denne Sags Behandling havde valgt en anden Fremgangsmaade end sædvanlig ved at holde min Ordførertale Aftenen før i Radioen og ladé den referere i „Politiken“ til Morgen, ønsker jeg dertil at sige, at det er et Samspil af Tilfældigheder, der har medført dette. Jeg vil føje til, at hvis man skal betragte Talen i Aftes som en Ordførertale, maa man ikke bedømme den efter et Referat, men efter dens samlede Indhold. Den, der har hørt min Tale, maa indrømme, at den var et Forsøg paa ved en saglig Udredning af Problemet at konstatere Nødvendigheden af at gennemføre det af den høje Regering her forelagte Lovforslag til en Forlængelse af den nuværende Ordning.

For mig er der ingen Tvivl om, at det for Landet og vor hele økonomiske Stilling er nødvendigt at beholde den nuværende Ordning for at modvirke, hvad der ellers udefra og paa mange Maader vilde skade Omsætningen, Erhvervslivet og vore fremtidige Betingelser. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse og hurtig Behandling. Jeg ser ikke rettere end, at det paa mange Maader vil være en Fordel, om det kunde lykkes at gennemføre Forslaget med den Tidsfrist, der er sat. En anden Ordning vil nemlig medføre Usikkerhed og Vanskeligheder paa mange Omraader og virke forringende paa hele vor Stilling. Den Uro, der derved vil skabes for vort Pengevæsen, vil virke skadeligt paa mange Omraader. De gentagne Forhandlinger i dette høje Ting om dette Spørgsmaal vil kun kunne medføre, at man

paa mange Maader staar usikkert overfor de Dispositioner, som Virksomheder og Bedrifter nødvendigvis maa træffe. Jeg tror; det vilde være en god Foranstaltning, om det nu kunde lykkes at gennemføre en Ordning, der skabte større Tryghed og flere Dispositionsmuligheder, end der tidligere har været.

Jeg anbefaler, som sagt, Lovforslaget til Forlængelse uforandret, og jeg advarer meget indtrængende imod, at man gaar ind i Eksperimenter af uoverskuelig Art og Rækkevidde i dette Forhold. Jeg kan ikke se rettere end, at hvis man forlader den nuværende Ordning paa det nuværende Tidspunkt, vil man faa øgede Vanskeligheder, der kan undgaas, hvis man fortsætter paa den Linie, der hidtil er fulgt, og som er anslaaet af den høje Regering.

Dette at gaa over til at ophæve Afleveringspligten for fremmed Valuta og give Noteringen fri, som man ønsker fra Partiet Venstres Side, vil medføre en Ordning, som jeg ikke forstaar kan bringe nogen som helst Fordel for Landbrugserhvervet, som man tilsigter at give en Fordel ved denne Ordning. Hvis man er af den Opfattelse, at man for Landbrugets Skyld nu som før ønsker at blive i Sterlingomraadet med Kronens Værdi, vil det være uden synderlig Værdi, ja, maaske til Skade for Landbrugserhvervets Økonomi, hvis man nu gik over til en fri Valutanotering og ophævede Afleveringspligten for den ved Landbrugets Eksport hjembragte Sterling.

Jeg kan ikke forene disse to Opfattelser: at man siger, at Landbruget i Øjeblikket maa aflevere den af det hjembragte Sterling til Underkurs, men samtidig fastholder, at Kursen skal holdes i Værdien ved Sterlingen. Begge Dele kan ikke være rigtige. Hvis det danske Landbrug for den af det hjembragte Sterling faar den Værdi i Kroner, som Rigsdagen og Regeringen beslutter skal ligge i Værdi ved Sterlingen, saa faar Landbrugerne den Pris, der kan tilkomme dem, og den Pris, det er muligt at opnaa, enten Ordningen er som den nuværende, eller Ordningen er en fri Valutanotering uden Afleveringspligt, men med Paabud til Nationalbanken om at bruge de banktekniske Midler; den har til Raadighed, for at holde Papirkronens Værdi omkring Sterlingens Værdi.

Det glæder mig derfor, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i Dag fastslaar meget stærkt, at Partiets Bistand til at muliggøre, at Papirkronens Værdi holdes omkring Sterlingomraadet, aldrig skal savnes. Man kan altsaa vælge en af to Frem-